

Η "ξενοφοβία" ορισμένων πανεπιστημιακών

Κύριε Διευθυντά,

το έναυσμα για την επιστολή αυτή έδωσε η πρόσφατη δήλωση του πρύτανη του ΕΜΠ κ. Ανδρέα Ανδρέοπουλου που δημοσιεύτηκε στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία της 12ης Μαρτίου:

«Αν οι εξωτερικοί κριτές είναι αλλοδαποί, τα πράγματα θα περιπλακούν περισσότερο, καθώς συχνά υπεύθυνα κρατικά χείλη επιδεικνύουν έναν "ραγιαδισμό" έναντι της ανωτερότητας των ξένων"

Κάποια παλαιότερα σχόλια του στην Ελευθεροτυπία στις 20/12/2005 κινούνται στο ίδιο μήκος κύματος:

«Το προσχέδιο της επιτροπής "σοφών" .... στα περισσότερα όμως σημεία του εξακολουθεί να είναι μια μεταφύτευση ξένων προτύπων στο εκπαιδευτικό σύστημα, με τη λογική ότι κάπου αυτά εφαρμόζονται επιτυχώς. ... Τα γνωμοδοτικά όργανα, οι μάντζερ και οι ρυθμίσεις για το άσυλο δεν ανταποκρίνονται στις ιδιομορφίες και τα ανατακλαστικά της ελληνικής ακαδημαϊκής κοινότητας και, κατά συνέπεια, ακόμη και να θεσπιστούν δεν θα βρουν εφαρμογή»

Παρόμοιες σκέψεις έχουν διατυπωθεί από τον πρόεδρο του συνδικαλιστικού οργάνου των πανεπιστημιακών (ΠΟΣΔΕΠ) κ. Λάζαρο Απέκη:

«Εντύπωση προκαλεί η άποψη, σύμφωνα με την οποία θα εξασφαλιστεί η ακαδημαϊκή λειτουργία αν το σύνολο των πανεπιστημιακών τεθεί σε καθεστώς επιτροπείας από ξένους κριτές. Αυτή η εμμονή στους ξένους, στους οποίους με κάθε ευκαιρία πρέπει να λογοδοτούμε, είναι απίστευτη. Αλίμονο αν έπειτα από τόσα χρόνια επιτευγμάτων το ελληνικό πανεπιστήμιο θεωρείται ακατάλληλο για να αναδείξει τους μηχανισμούς αυτοελέγχου του. ...»

Είναι καταθλιπτικό να διαβάσει κανείς τέτοιες δηλώσεις. Δηλαδή η εξέταση πετυχημένων εκπαιδευτικών συστημάτων του εξωτερικού για τη βελτίωση της ελληνικής εκπαίδευσης είναι "ραγιαδισμός"; Αμφισβητούνται μήπως τα αποτελέσματα της διεθνούς κατάταξης των ανά τον κόσμο πανεπιστημίων από το πανεπιστήμιο της Σαγκάης κατά την οποία το καλύτερο Ελληνικό πανεπιστήμιο βρίσκεται στις θέσεις 203-300; Είναι "ραγιαδισμός" το να αναγνωρίζεις ότι υπάρχουν υστερήσεις και να επιχειρείς να τις διορθώσεις; Αν όντως τα ελληνικά πανεπιστήμια δεν έχουν τίποτα να ζηλέψουν, γιατί υπάρχει τόση αντίδραση στην αξιολόγηση;

Το επιχείρημα ότι ξένες πρακτικές είναι ανεφάρμοστες στην Ελλάδα το έχουμε ξανακούσει. Για αυτό η Ελλάδα σε πολλούς τομείς ήταν τελευταία στην Ευρώπη πριν από 30 χρόνια και είναι τελευταία στην Ευρώπη και σήμερα. Για ποιές "ιδιομορφίες και ανατακλαστικά" μιλάμε; Για τα κυκλώματα που λυμαινόνται τα πανεπιστήμια και τις κλίκες που καταστρατηγούν την αξιοκρατία (Βήμα, 6/11/2005), για τις συναλλαγές μεταξύ φοιτητών συνδικαλιστών και διοικήσεων πανεπιστημίων (Τα Νέα, 25/2/2006), ή για τη δυνατότητα ομάδας αγνώστων να μπαίνουν και να κλέβουν υπολογιστές από το Αριστοτέλειο και να ξυλοκοπούν φοιτητές που προσπάθησαν να τους σταματήσουν (Ελευθεροτυπία, 27/2/2006);

Ο δε κ. Απέκης, σκόπιμα χρησιμοποιεί εκφράσεις που προσβάλουν την ελληνική υπερηφάνεια ("επιτροπεία", "να λογοδοτούμε στους ξένους"). Όμως αυτές οι εκφράσεις είναι παραπλανητικές. Το να ζητάς τη γνώμη κάποιου δε σημαίνει ότι του δίνεις καμία εξουσία. Ούτε καν σημαίνει αναγκαστικά και ότι τον αναγνωρίζεις ως καλύτερο. Όταν τμήματα του Harvard καλούν εξωτερικούς κριτές για να τα εξετάσουν επιδεικνύουν "ραγιαδισμό"; Όταν το Εθνικό Ινστιτούτο Υγείας των ΗΠΑ καλεί Ευρωπαίους ερευνητές για να κρίνουν ερευνητικές προτάσεις αμερικανών επιδεικνύουν "ραγιαδισμό"; Τέτοιες δηλώσεις δεν προδίδουν περηφάνεια, προδίδουν ανασφάλεια. Αν έχουν πρόβλημα με τους "ξένους", ας καλέσουν Έλληνες του εξωτερικού. Όμως δεν είναι αυτό το πρόβλημα. Θα αντιδράσουν στην αξιολόγηση από οποιονδήποτε δεν είναι "διαπλεκόμενος" και ελεγχόμενος.

Η ιστοσελίδα της ΠΟΣΔΕΠ μοιάζει από άλλο πλανήτη όπου οι λέξεις έχουν το αντίθετο νόημα από αυτό που δίνουν τα λεξικά. Διατείνεται η ΠΟΣΔΕΠ ότι η κυβέρνηση ακολουθεί «πολιτική απαξίωσης» των πανεπιστημίων που θα οδηγήσει στην «υποβάθμιση και εμπορευματοποίηση» τους. Οτι «προωθεί αλλαγή του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας των Πανεπιστημίων για να συρρικνωθεί η δημοκρατική λειτουργία και να επιβληθούν αυταρχικές δομές». Δεν υπάρχει όμως ίχνος επιχειρήματος που να στηρίζει αυτές τις απόψεις. Δεν απαξιώνει κανείς τα πανεπιστήμια όταν αναγνωρίζει τα προβλήματα και προσπαθεί να τα λύσει. Τα απαξιώνει όταν αρνείται την ύπαρξη των προβλημάτων και εναντιώνεται σε οποιαδήποτε προσπάθεια βελτίωσης. Οι "δημοκρατικές λειτουργίες" για τις οποίες γίνεται λόγος είναι στην ουσία μία δικτατορία των μετρίων: σε πολλά τμήματα οι μέτριοι επιλέγουν μέτριους και το σύστημα διακωνίζεται. Η ομάδα στην οποία οι κ. Ανδρέοπουλος και Απέκης ανήκουν δεν επιθυμεί καμία αλλαγή στο πανεπιστήμιο. Το μόνο που ζητούν είναι αύξηση της χρηματοδότησης, χωρίς καμία λογοδότηση στους φορολογούμενους πολίτες αυτής της χώρας και χωρίς κανέναν έλεγχο.

Το ελληνικό πανεπιστήμιο έχει πράγματι λόγους να είναι υπερήφανο αλλά έχει και πολλά προβλήματα. Είναι καιρός πια να αποβάλουμε την εσωστρέφεια και τα συμπλέγματα κατωτερότητας ή ανωτερότητας. Να κοιτάξουμε αντικειμενικά τα προβλήματα, χωρίς φοβίες και προκαταλήψεις, και να δούμε πως θα βελτιώσουμε τα πανεπιστήμια. Να αντιμετωπίσουμε τους ξένους ως ίσους και ως φίλους και συνεργάτες. Όμως η "ξενοφοβία" ορισμένων πανεπιστημιακών δεν είναι παρά μια υποκρισία. Ο στόχος είναι να μη διαταραχτεί η εξουσία τους.

Κίνηση για Μεταρρύθμιση στο Ελληνικό Πανεπιστήμιο

Οι υπογραφές είναι ίδιες με την πρώτη επιστολή εκτός από τους Νο. 60, 104, 165, 185.